

ПРОТОКОЛ

№ 1349

гр. Благоевград, 16.11.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕСЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божана Манасиева

Съдебни Стефан Милчев

заседатели: Дияна Кожухарова

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова
и прокурора Г. В. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Божана Манасиева Наказателно дело
от общ характер № 20231200200725 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура – Благоевград, уведомени, се явява прокурор
М..

Подсъдимият Р. А. М., уведомен лично в с.з., призован и доведен от
Затвора в Бобов дол, се явява лично и със защитника си адв. Д..

Гражданският ищец С. Е. Д., уведомен от с.з., се явява лично.

Свидетеля Х. П. М., редовно призован, се явява лично.

Свидетелят М. С. П., нередовно призован, не се явява. Изпратените
призовки на два посочени адреса в гр. Р. до момента не са върнати в съда.

По отношение на посоченият свидетел по ел. поща на съда е получена
Докладна записка от РУ - Р. в която е отразено, че призовките изпратени до
свидетеля за връчване по реда на чл.178 ал.2 от НПК са върнати, невръчени,
тъй като лицето не е открито на адресите. Посочено е в Докладната записка,
че апартамент № 39 на блок 16 изглежда необитаем и по сведения от съседите
от няколко месеца е посочено, че никой не живее, а на ул. „И. В.“ № 10 няма
жилищна сграда и никой не живее.

Вещото лице К. Ч. ще вземе участие в съдебното заседание чрез
осъществена с него видеоконферентна връзка.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

Предвид становището изразено от страните, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Снема се самоличността на явилia се свидетел

Х. П. М.: роден на * г. в с. К., жител и живущ в същото село, неосъждан, със средно специално образование, пенсионер, без дела и родство със страните по делото.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да казва истината.

Пристъпва се към разпит на явилia се свидетел:

СВИДЕТЕЛЯТ Х. М.: Това през нощта стана и на сутринта разбрах понеже на южно изложение спя, а това, което се е случило със съседа Д. е на север. Има разстояние някъде към 80 метра и ни съм чул ни нищо през нощта съм спал и нито съм видял, нито чул. На другия ден разбрах. От съседите разбрах, че е имало побой, но това е станало от другата страна на улицата. Аз съм в отделна къща. Намерих в двора една мотика и викам на комшията някой я хвърлил и аз я взех и я хвърлих в двора на пострадалия С. Д.. Намерих мотиката точно при кокошките. Отидох да ги храня и я намерих. Не съм забелязал нещо специфично по мотиката. Изхвърлих я в неговия двор понеже кокошките отидох да ги храня, а мотиката не може да дойде през празния двор и я изхвърлих, защото не е наша и реших, че е на моя съсед. Отидох да видя моята мотика си е там, а друга мотика при кокошката. Как е неговата мрежа към края на кокошките има ограда до долу до улицата е заградено и викам тя не е моя тази мотика, тя е подхвърлена. Е това е истината. Не съм усетил нищо, понеже стаята ми е с южно изложение, а неговата постройка къщата е северно.

На въпроси на прокурора към свидетеля

СВИДЕТЕЛЯТ Х. М.: Той влиза от една улица, аз през друга улица. Мотиката от оградата беше някъде на 3-4 метра. Оградата представлява

мрежа.

Моля да ми бъдат заплатени разноските за явяване в с.з., пътувам от с. К. и представям билет автобусен на стойност 15 лева.

На въпроси на гр. ищец към свидетеля

СВИДЕТЕЛЯТ Х. М.: Като видях мотиката усетих, че не е моя мотиката.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля. Не възразяваме да бъде освободен свидетеля.

Предвид заявеното от свидетеля съдът на основание чл.122,ал.1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА свидетеля Х. П. М. от присъствие в залата.

На същият да се изплатят пътни разноски за явяване в с.з. в размер на 30,00 /тридесет/ лв., платими от бюджета на съда.

ПРОКУРОРЪТ: От така докладваните обстоятелства в началото на настоящото с.з. за свидетеля М. С. П. намирам, че по отношение на този свидетел е налице хипотезата на чл.281 ал.1 т.4 от НПК, а именно свидетелят не може да бъде намерен, за да бъде призован за с.з., поради което предлагам свидетелските показания на същия да бъдат прочетени.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Да се прочетат.

АДВ. Д.: Мисля, че не са изчерпани всички възможни способи за призоваване на този свидетел, предвид на което се противопоставям на направеното искане от страна на Окръжна прокуратура.

Предвид направеното искане от страна на ОП за прочитане показанията на свидетеля на М. С. П.,съдът намира,че не са налице предпоставките на чл.281 НПК.Съдът е разпоредил призоваването на този свидетел да се извърши по реда на чл.178 ал.2 от НПК,предвид невъзможността му да бъде намерен и призован в предходните с.з. Към датата на днешното с.з. е изпратена по ел. поща на съда Докладна записка, видно от която е, че лицето не е установено на двата посочени адреса с отразяването, че на единият от адресите жилището изглежда необитаемо, а на другият адрес в гр. Р. ул. И. В. № 10 няма жилищна сграда и всъщност никой не живее. За посоченият свидетел е изискана справка и за поС.ен и настоящ адрес, видно от която

справка по НБД е, че поС.ния и настоящ адрес на свидетеля М. П. е гр. Р. ул. И. В. № 10. Вторият адрес, на който свидетелят е призован е всъщност адрес, който е отразен в хода на ДП и на който е направен също опит в две поредни заседания да бъде призован свидетеля.

При така очерталата се обстановка съдът е на мнение, че искането на прокурора за разпит на свидетеля по реда на чл.281 т.4 пр.1 от НПК, а именно свидетеля не може да бъде намерен, за да бъде призован, не може да бъде уважено предвид липсата на съгласие от страна на защитата и на подсъдимия.При тази хипотеза могат да бъдат прочетени показанията на свидетеля единствено при даденото съгласие от страна на подсъдимия и защитника и то при условията на чл.281 ал.5 вр. ал.1 т.4 от НПК.Показанията не могат да бъдат прочетени при условията на чл.281 ал.4 от НПК, тъй като е приложима единствено в случаи, когато се явява свидетеля в съдебно заседание и са налице основанията на ал.1 т.1 и т.2 от НПК.

С оглед на посоченото, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважението искането на ОП - Благоевград за прочитане показанията на свидетеля М. С. П. дадени пред органа на ДП.

На основание чл.282 от НПК се пристъпва към изслушване на заключението по СМЕ, като вещото лице Ч. участва в с.з. чрез осъществена с него видеоконферентна връзка.

Снема се самоличността на вещото лице:

К. С. Ч.: *, неосъждан, без родство и дела със страните, с висше образование, специалност „Съдебна медицина“.

Вещото лице предупредено за отговорността по чл.291 от НК. Същото обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

На основание чл. 282 от НПК, съдът чете изготвената експертиза.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с експертизата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице.

На въпроси на защитата към вещото лице

На въпроси на АДВ. Д. към вещото лице: С оглед механизма на причиняване на телесното увреждане, което е описано в експертизата правя

искане да се предяви вещественно доказателство – мотика и да отговори вещото лице възможно ли е този вид увреждане да се получи с удар с този предмет? Според вещото лице с коя част на мотиката е удара, за да се получат тези увреждания?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ К. Ч.: Разполагал съм с разпити на свидетели. Самото вещественно доказателство не съм го виждал, освен на снимка. Сега виждам вещественото доказателство/мотика/ добре.

Вещественото доказателство, което току-що ми показахте спада към групата продълговати тъпи предмети, т.е. предмети имащи рамо, в случая дръжката на мотиката. По своята морфологична характеристика както е описано в теменна област на главата, теменно-слепоочна област на главата, е описано от медицинските лица при прегледите като разкъсно-контузна рана, т.е. рана, която би следвало да е причинена от твърд тъп предмет. Не са налице данни за порезно или посечно нараняване, т.е. това изключва възможността нараняването в теменно-слепоочната област на главата да е причинена от част от този предмет, която има остър режещ ръб визирам металната част на мотиката, която все пак има характеристика на режещ ръб и по-скоро нараняването в областта на главата, имайки предвид, че е описано като разкъсно-контузно нараняване отговаря да е причинено от друга част и детайл от самия предмет, но не и от металната остра режеща част на мотиката. Т.е. по отношение на травмата в областта на лявата предмишница, а именно причиненото счупване на лъчевата кост също отговаря да е причинена от част, детайл, тъпата част на самия предмет, по същите аргументи, които изложих току-що, тъй като не са налице данни за порезни и отсечни наранявания. Дали от дръжката, дали от тъпата част на мотиката от горния ъ край от медицинска гледна точка не може да се идентифицира, тъй като липсва конкретна морфологична описателна част на самите наранявания, т.е. форма, размер, ъгли, т.нар. съдебномедицинско описание на нараняването, което затруднява, не дава възможност в конкретния случай на база описанието в наличната медицинска документация на нараняванията да бъде посочена точно частта, която е причинила конкретните наранявания в областта на главата и в областта на предмишницата. Това мога да кажа.

На въпроси на АДВ. Д. към вещото лице: Нараняването на ръката вследствие на директен удар ли е с мотиката?.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ К. Ч.: По морфология това счупване е получено от директен удар, най-вероятно и това е възможно и следва да се квалифицира като защитно нараняване. Т.е., в момент, когато левия горен крайник е повдигнат пред главата на пострадалия, т.е. нараняването е локализирано в средната част на предмишницата. То същото би могло да бъде характеризирено и като защитно нараняване.

На въпроси на прокурора към вещото лице: Нараняванията по главата може ли да се приеме, че е директно причинено от удар с мотиката или в резултат на отклоняване на мотиката след удар в ръката?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ К. Ч.: Съществува възможност двете наранявания да са получени в резултат на един удар при положение, че това нараняване в областта на предмишницата е защитно, то има възможност и двете наранявания да са получени от един единствен удар и от различни части на мотиката. Например, от дръжката на самата мотика или от части - горния край на мотиката, където е металната ѝ част, но тъпата, а не острата част на мотиката.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице д-р Ч..

АДВ. Д.: Нямаме въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

ГР ИЩЕЦ: Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

Предвид проведеният разпит на вещото лице в днешното с.з., пълнотата и обективността на експертизата и с оглед на изразеното становище от страните, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото изготвената на етап досъдебно производство СМЕ от д-р К. С. Ч..

На вещото лице да се изплати възнаграждение за изслушване в с.з. в размер на 60,00 /шестдесет/ лв, платими от бюджета на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на нови доказателства. Предлагам свидетелят, който не може да бъде призован да бъде заличен от списъка за призоваване, не държим на неговия разпит.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: По отношение на този свидетел, аз изобщо не го познавам и нищо не знам за този човек и не смея нищо да кажа. Нито съм чувал за него освен документите, които са ми пратени, като и не мога да изразя становище и не мога да кажа. Предоставям на съда дали да бъде заличен.

АДВ. Д.: Нямам искания за нови доказателства. Относно неявилият се свидетел, т.е. нередовно призования свидетел в предходно с.з. съдът изрази становище, че е наложително неговото изслушване в съдебна зала, така че искането ми е да се направи още един опит за неговото призоваване и непосредствено изслушване. Нямам други искания.

Предвид становището изразено от прокурора за заличаване от списъка за призоваване на свидетеля М. С. П. и с оглед на обстоятелството, че поредно с.з. този свидетел не е установен, включено и от РУ-Р. и съответно не се явява в с.з. и като отчете обстоятелството, че това е свидетел, посочен от страна на държавното обвинение, като прокурорът изразява изрично становище за неговото заличаване съдът, намира че това искане следва да бъде уважено. Показанията на този свидетел нямат пряка връзка с обвинението срещу подсъдимия. Дадените от него показания на етап ДП всъщност установяват неговото алиби към датата, посочена в ОА като дата на извършване на престъплението.

С оглед на посоченото и като прецени, че показанията на този свидетел няма да допринесат за изясняване на обстоятелствата по делото и като отчете невъзможността този свидетел да бъде установен и с оглед изричната позиция на държавното обвинение, че не държат на неговия разпит, съдът намира, че същият следва да бъде заличен от списъка за призоваване.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАЛИЧАВА свидетеля М. С. П. от списъка за призоваване.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания.

Предвид факта, че едно от веществените доказателства беше предявено на вещото лице при неговия разпит, съдът намира, че следва на първо място да пристъпи към предявяване на веществените доказателства, а след това към прочитане и приобщаване на писмените доказателства. Ето защо и на осн.

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на страните веществените доказателства както следва:

Предявява веществено доказателство – мотика, която беше предявена и на вещото лице д-р Ч..

ГР. ИЩЕЦ: Мотиката е същата. Познах я, защото в предната част е нарязана. Лично моя е мотиката. Мотиката стоеше в парника ми до вратата. Аз не мога да посоча с коя част от мотиката съм ударен. Раната е дълга 6 см, това значи, че съм ударен не с тъпата част, а с острието, а с тъпата част, ръката може да ми е ударил. С предната част видях кога се замахна, но не мога да бъда сигурен с коя част на мотиката ме удари. Категоричен съм, че ме е ударил с мотиката. Бях ударен с металната част, не с дръжката.

АДВ. Д.:Моля и подсъдимия да огледа мотиката.

ПОДСЪДИМИЯТ Р. М.: Не съм виждал тази мотика никога.

СЪДЪТ предявява на страните веществено доказателство – брадва.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Тя стоеше отвънка, подпряна на стената. Нищо за нея не съм посочвал. Нещо боя или кръв е имало по нея и разследващите я взеха евентуално за отпечатащи. Намираше се от врата на 5 метра от ватата, външната на къщата. Това е моята брадва.

СЪДЪТ предявява на страните блуза с къс ръкав с петна от кръв.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Тази блуза е моя. Блузата се намираше до възглавницата и с нея отидох до болницата. Имаше друга блуза с дълъг ръкав, с която ми бяха вързани ръцете. Тази блуза я облякох, която ми предявявате на райета оранжеви и сиво кафеникав цвят, когато отидох до болницата.

СЪДЪТ предявява на страните пуловер също с петна от кръв.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Това е моя пуловер, но не мога точно да си спомня дали съм бил облечен с този пуловер.

СЪДЪТ предявява на страните един брой черна шапка с извезан надпис в долната ѝ част,предадена доброволно и отразена в Протокол за доброволно предаване от подсъдимия.

ПОДСЪДИМИЯТ Р. М.: Моя е шапката. Аз я предадох, защото полицаите казаха къде е шапката. Аз тази шапка я нося всеки ден. Тя беше изпрана и на простора с щипки и беше мокра, когато те я взеха. Те мислеха, че тя е такава къде има дупки. Често нося тази шапка и с нея си отивам на работа. Към онзи момент я носех тази шапка всеки път. Кога е прана, аз я туря на печката и на сутринта я обличам. Само тази шапка имам. Майка ми я е сложила отвън да съхне, когато полицаите дойдоха.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Не разпознавам тази шапка. Не беше с тази шапка. Беше с нещо, което покриваше с цялото лице. Само очите отворени, устните. Пак беше тъмна шапка, но не беше тази. Аз виждах част от темето, очите, имаше отвор на устата, тук скулите се виждаха. Това според мен беше качулка. Не мога да кажа целокупна, защото той върху самата качулка си имаше шапка от шушляково яке. Не мога да кажа цялостна качулка. Не съм го видял с тази шапка на главата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме въпроси по веществените доказателства.

СЪДЪТ, намира че с оглед извършеното предявяване на веществените доказателства и по-конкретно на „черна шапка“ и за изясняване на обстоятелствата по делото следва да бъде допуснат до преразпит пострадалия във връзка с даденото от него описание на извършителя.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до преразпит свидетеля С. Д..

СВИДЕТЕЛЯТ С. Д.: Обещавам да казвам истината. На разследващия В. обясних, че нападателят беше с черна маска, имаше и качулка. Маската с отвор на очите и също на устата. Това съм обяснил. Абсолютно нападателят не си отвори устатата. Само влезе вътре и ми каза „Давай парите“ и повече устатата не си отвори. Повече дума не каза. В моментите, които го възприех точно, когато каза дай парите той се намираше, аз бях на леглото, а той беше до мен с насочена мотика. Имах пряка видимост към него. Не ми направи нищо специфично при него впечатление. Ясно изговори фразата – „...дай парите..“. Усетих малко мирис на алкохол, друго нищо не съм усетил. Очите някак си ми влязоха в мозъка. Тези очи и ми се запаметиха и, че ако го

срещна, аз ще го позная винаги по очите.

Разпознаването беше извършено от полицията. Значи ме извикаха в полицията и отидох с полицейска кола при инспектор или началника В., мисля, че той беше свидетел на по-миналото заседание. Извикаха ме и тук има четири човека и ще ги вкараме в тая стая. Викам каква стая, те са тъмни тези стъкла, четири човека ще докараме, ти отвън можеш да виждаш, а те не могат да те видят. Те бяха четири човека. Първият момент нямаше номера и казах да сложат номера и да посоча номер. При мен имаше също от полицията двама, трима следяха ме кой човек ще посоча. Погледах в началото 2-3 минути се чудих. Първият ми се видя висок. Вторият също. Третият същият беше. Четвъртия беше с наведена глава. Викам да си вдигне главата и още в същия момент като я вдигнах му казах той е. Видях му очите. Лицата бяха без маски, когато ми бяха предявени за разпознаване.

Моля да ми бъдат заплатени разноските и за явяване в това с.з. в размер на 30 лв. Представям автобусен билет в едната посока от 15 лв.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля.

Предвид заявеното от свидетеля, съдът на основание чл.122 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

На свид. С. Е. Д. да се изплатят пътни разноски за явяване в с.з. в размер на 30,00 /тридесет/ лв., платими от бюджета на съда.

ДОКЛАД НА СЪДИЯТА

Във връзка с извършеното разпознаване и с оглед на посочените белези от пострадалия, че лицето е с мургав цвят на кожата съдът изиска справки по отношение на предложените за разпознаване лица от АИС „Български документи за самоличността“ в които фигурират и техни снимки.

Докладва на страните представените писмени доказателства в предходно с. з. от гр. ищец, а именно: Епикриза, издадена от Ортопедично отделение при МБАЛ „И. С.“ ЕООД – гр. Г. Д.; фактура № * г., ведно с фискален бон на стойност 1580 лв.; фактура № * г. на стойност 17,40 лв. и Амбулаторен лист от дата 08.11.2022 г., час 08,57 часа; резултат от рентгенологично изследване.

Докладва на страните ОА внесен в РС - Г. Д. по ДП № 4/2023 г. срещу подсъдимия Р. А. М. за престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 от НК вр. чл.29 ал.1 б „а“ и б. „б“ от НК вр. чл.18 ал.1 от НК, с време извършване 03.01.2023 г.

Докладва и справка от затвора гр. Бобов дол относно срокът на задържане на подсъдимия Р. М., а именно към 16.11.2023 г. той е с общ срок на задържане от 10 /десет/ месеца и 24 /двадесет и четири/ дни като са отчетени в тях от работа 11 /единадесет/ дни.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат. Нямаме други искания. Няма да сочим други доказателства.

АДВ. Д.: Да се приемат. И ние нямаме други искания.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Аз също нямам искания.

СЪДЪТ счита за относими докладваните писмени доказателства, поради което и на осн. чл.283 НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото: справка от затвора в гр. Бобов дол на името на подсъдимия Р. А. М.; ОА внесен в РС - Г. Д. срещу подсъдимия Р. А. М.; справки от АИС „БДС“ по отношение на лицата предложени за разпознаване; Епикриза, издадена от Ортопедично отделение при МБАЛ „И. С.“ ЕООД – гр. Г. Д. на името на гр. ищец С. Е. Д.; фактура № * г., ведно с фискален бон на стойност 1580 лв.; фактура № * г. на стойност 17,40 лв. и Амбулаторен лист от дата 08.11.2022 г., час 08,57 часа; резултат от рентгенологично изследване.

ПРОЧИТА и ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото и събраните писмени доказателства на етап ДП, а именно:

ТОМ 1 – справка за съдимост; Декларация за материално и семейно и имотно състояние на подсъдимия; Характеристични данни за подсъдимия дадени от мл. инспектор Г. Ш. при РУ - Г. Д.; Протокол за разпознаване на лице и предмети от 04.01.2023 г.; Протокол за оглед на местопроизшествие от 08.11.2022 г.

ПРИЛАГА фотоалбум касаещ местопроизшествието - оглед на къща в с. К. на ул. Т. п. № 32 от стр. 56 до 60;

Протокол за оглед на местопроизшествие от 08.11.2022 г. на едноетажна масивна къща в с. К.;

ПРИЛАГА втори фотоалбум за посетено местопроизшествие повторен оглед на къщата в с. К. извършено на 08.11.2022 г.;

Екпертна справка № 157/09.1.2022 г.; Протокол за оглед на местопроизшествие от 08.11.2022 г. на местността Т., намираща се в землището на с. К.;

ПРИЛАГА фотоалбум за посетено местопроизшествие - оглед на следа от грайфер на гума в местността Т., землището на с. К. извършено на 08.11.2022 г.;

Протокол за доброволно предаване от 04.01.2023 г., касаещо предаването на един брой черна плетена шапка от подсъдимия; Протокол за доброволно предаване от 11.11.2022 г., касаещ предаването от пострадалия С. Д. на един брой мотика с дървена дръжка и косъм; Приемо-предавателен протокол; Протокол за вземане на образци за сравнително изследване от 10.11.2022 г.; Протокол за вземане на образци за сравнително изследване от 12.11.2022 г.; Протокол за доброволно предаване от 08.11.2022 г., касаещ един брой тениска с къс ръкав и един брой мъжки пуловер; Протокол за доброволно предаване от 08.11.2022 г. касаещ предаването на брадва; Заповед за задържане на лице от 03.01.2023 г.; Протокол за обиск на лице; Медицинска документация, касаещ пострадалия от л.88 до л. 99; Докладна записка от 25.11.2022 г.; Докладна записка от 17.11.2022 г. във връзка с МПС и изследваната следа от гума;

ТОМ 2 – Определение, с което е взета МН „Задържане под стража“ спрямо подсъдимия на РС - Г. Д.; Определение на ОС - Благоевград постановено по ЧНД № 390/2023 г.; Определение постановено по ЧНД №561/2023 на ОС - Благоевград.

На основание чл.286, ал.1 от НПК Съдът запитва страните имат ли искания за извършване на нови следствени действия.

ПРОКУРОРЪТ: Нямаме искания за събиране на други доказателства.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Нямаме искания за събиране на други доказателства и извършване на нови следствени действия.

ПОДСЪДИМИЯТ Р. М.: Нямаме искания.

АДВ. Д.: Нямаме искания за събиране на други доказателства и нови следствени действия.

На основание чл.286, ал.2 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам така повдигнатото обвинение спрямо подс. Р. М. като, намирам че събраните по делото доказателства подкрепят обвинителната теза. Безспорно е, че на инкриминарната дата, а именно 08.11.2022 г. в с. К. спрямо пострадалия е осъществено изпълнителното деяние на престъплението по смисъла на чл.198 от НК, а именно грабеж. По отношение на лицето е приложена форма на физическа принуда изразяваща се в удряне с мотиката, която е веществено доказателство по ДП, както и по този начин е сломена неговата съпротива, както и лиса на съгласието на лицето да се раздели с която и да е вещ от дома му, в който е осъществено спрямо него насилието, в резултат на което има насилие без негово съгласие, от негово владение е отнета посочената бутилка с ракия. Т.е. двете части на това съставно престъпление, а именно упражнената форма на физическо насилие спрямо него и на принуда, физическо насилие и отнема на веща са налице.

При това деяние, видно от назначената СМЕ на пострадалият са нанесени съответните средна и лека телесна повреда. Средната изразяваща се в счупване костта на едната му ръка, а леката се изразява в нанесената му рана по главата.

Тук централен въпрос е авторството на посоченото деяние. Въпросът е дали деянието е извършено от подс. Р. М. или от някое друго лице. Аз, мисля че от събраните по делото и приобщени в хода на ДП, доказателства така и в настоящото съдебно производство е категорично положителен като, намирам че в тази насока не следва да имаме никакви колебания.

На първо място, видно от свидетелските показания на лицето, което е пострадало С. Д., същият описва начина, времето и мястото, при което е извършено деянието. Същият е категоричен по отношение на авторството на

деянието. Безспорно разпознава в досъдебната фаза подсъдимият Р. М. като посочва категорично по какво същият го разпознава. Установява, че същият е бил с някаква предпазна маска на лицето, но тази маска е закривала единствено носа му, същият е видял и запомнил неговите очи, както формата на устните, брадата и на челото. В тази насока свидетелските показания на лицето са категорични. Той категорично и в предходно с.з. и днес в настоящото с.з., сочи че извършител на деянието е именно Р. М.. Следва да се има предвид, че и при извършване на разпознаването лицето категорично е разпознато от него. Не са допуснати нарушения при провеждане на разпознаването. Р. М. е видян за първи път от пострадалия на самото разпознаване, не е имало насочване по отношение на него. Видно от събраните доказателства за разпознаването са използвани лица, които са със сходна външност така както изисква, разп. на чл.171 ал.2 от НПК, като както тук, така и там лицето е посочило, че е разпознало обвиняемият, респ. в настоящото производство подсъдим по очите.

Отделно от това в тази насока по отношение на фактическата обстановка и на авторството са и приложените по делото веществени доказателства, а именно – мотиката, дрехите които установяват, които подкрепят показанията на пострадалия относно механизма, начина по който е извършено деянието, по който е сломена неговата съпротива, с насяното на удара, със завързването на ръката.

Следва да се имат предвид тук и свидетелските показания на полицейските служители, които също подробни и кореспондиращи се със свидетелските показания на самият пострадал относно авторството и начина, по който е осъществено спрямо него деянието.

Трябва да се има предвид обясненията на подсъдимия. В хода на настоящото производство същият даде обяснения, които са вътрешно-противоречиви, както по отношение на това дали същият е подписал протоколите за разпит по отношение на това при какви обстоятелства и къде се е извършвала оперативната беседа с него. В тези насоки неговите показания са откровено и ясно вътрешно-противоречиви. Но в хода на ДП, същият е направил самопризнание, което е приобщено и прочетено по съответния предвиден от това ред в НПК, и което си кореспондира, както с показанията на пострадалия с обстоятелството, че същият категорично го

сочи като извършител, като лицето, което е влязло в дома и му, нанесло му е телесните повреди и му отнело веща, лице, което следва да се има предвид, че той не го е познавал до настоящия момент и не го е виждал, така и със свидетелските показания, които дават двамата полицейски служители, които разпитани в настоящото производство и особено свидетелските показания на свидетеля П.. Да, в настоящото производство защитникът на подсъдимият направи принципни възражение срещу показанията на полицейските служители, че същите имат произведен характер и относно допустимостта му по начало да заместят първичните, т.е. изявленията на обвиняемия. Тези съображения принципно са верни и безспорно така наложило, че със съдебна практика от ВКС, че е недопустимо чрез свидетелски показания на разследващия полицейски служител съответно служителя да заместят свидетелските показания и липсващото самопризнание на подсъдимия. Това е така е обаче настоящият случай съответно притежава и съответните специфики, които съществено го различават от тази хипотеза.

На първо място, жалбоподателят не е разпитван от полицейските служители за този случай. Той не е бил задържан за този случай, а в хода на беседа, която е касала друго деяние, за което има съответно приложени доказателства по делото, същият е признал и затова деяние. В настоящия случай следва да се има предвид и нещо много важно, което е във връзка с така направено възражение от защитата, и което следва да се има предвид при ценене показанията на свидетелите. В настоящото производство с показанията на двамата полицейски служители не са заместени самопризнанията на подсъдимият, а се извършва проверка на същото, защото вече подсъдимият е направил своето самопризнание и в хода на ДП в присъствието на адвокат, който му бил назначен за служебен защитник и да, макар и кратко същият е признал категорично вината си и авторството на посоченото деяние, за което му е било повдигнато съответното обвинение, а именно, че е осъществил грабеж на 08.11.2022 г. спрямо пострадалия Д..

Отделно от това разп. на чл.117 е приложима по отношение на престъпленията като цяло и няма пречка свидетелят да разкаже всичко каквото е възприел. Забраната за приложение на тази норма е приложима само когато обвинителната теза се доказва само с такива данни, а него когато се засягат отделни доказателства от доказателствената верига. В настоящия

случай нямаме такова нещо. Нямаме заместване на самопризнанията на подсъдимия с производните доказателства, които са дадени от полицейските служители. Напротив, имаме една проверка на тези самопризнания, които се подкрепят както от показанията на полицейските служители, така и от показанията на пострадалия, които по отношение на основните моменти за времето, мястото, начина на извършване на деянието си кореспондират.

Едно друго важно обстоятелство по отношение, на което свидетелите полицейските служители сочат и, което такъв отделен елемент от доказателствената верига това е начина, по който се е оттеглил Р. М. след извършване на деянието. Този начин, те го сочат, че с велосипед на един от съседите Д. К., който е разпитан в хода на ДП, също дава показания, че е имал такъв велосипед, който въпросната вечер, когато е извършено деянието, същият се е оттеглил. Ето защо аз, намирам че от така събраната доказателствена маса категорично следва извод, че авторството на деянието, за което е повдигнато обвинението е именно на Р. М.. Налице са обобщено казано следните доказателства свидетелските показания на пострадалия, категоричното разпознаване от негова страна, които свидетелски показания си кореспондират със самопризнанието на подсъдимият, което е приобщено по настоящото дело, така и с разпитите на полицейските служители. Намирам, че са налице достатъчно доказателства, които да обосноват, че изводът, че е достигнат необходимия стандарт на доказване. Касае се за деяние, което е извършено в тъмната част на денонощието и, което не предполага наличието на свидетели други трети лица, които да установят самоличността на лицето. Но намира, че събраните по делото доказателства, а именно тези, които ги посочих по безспорен начин установяват авторството на деянието.

По отношението на това, което казах спрямо свидетелските показания на полицейските служители ще цитирам само две решения, едното Решение е № 25/16.02.2021 г. на ВКС по Наказателно дело № 1019/2020 г. на 1-но НО, в което е събрана и съответно и цитирана друга практика в тази насока Европейския съд по правата на човека и ВКС, така и Решение № 153/27.06.2017 г. по Наказателно дело № 481/2017 г. на 1-во НО, отново в тази насока, които установяват допустимостта на свидетелските показания на полицейските служители при определени обстоятелства.

Друго, което следва да се има предвид преценявайки показанията на тези свидетели е обстоятелството, че при извършената беседа с подсъдимия М. спрямо него не е било упражнено насилие. В тази насока нямаше противоречие между разпитите на подсъдимия и тези на двамата свидетели, включително и по-време на извършване на очните ставки. Ето защо аз, намирам че деянието е безспорно установено спрямо пострадалият, от страна на М. е осъществена форма на принуда, изразяваща се в прилагане на сила отнета е веща му, като при това отнемане му е причинен средна телесна повреда изразяваща се в описаното счупване на кост на една от ръцете му деянието е извършено. Също така съдебното минало на подсъдимия М. при условията на „опасен рецидив“, т.е. осъществена е хипотезата на чл.199 ал.1 т.3 и т.4 от НК вр. чл.198 от НК, поради което моля да признаете подсъдимият за виновен и да му наложите съответното наказание, като следва да се има предвид, че в настоящия случай не са налице предпоставките на чл.55 от НК, а именно наличието на многобройно или изключителни вината обстоятелства. Следва да се отчете обстоятелството, че като смекчаващо вината обстоятелство семейното, имотното състояние на подсъдимият, обстоятелството, че същият е неграмотен и от друга страна пък като отегчаващи утежненото съдебно минало на същият. Обстоятелството, че е извършено нощно време след употреба на алкохол, за което свидетелстват както полицейските служители така и пострадалият, който в днешното с.з. заяви пред вас, че е усетил, когато подсъдимият се е приближил, мирис на алкохол, т.е. при баланс на смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, като намирам, че едно наказание в размер на шест години е съответно на целите на чл.36 от НК

По отношение на гражданския иск намирам същия за обоснован и доказан предвид приложените медицински документи, както и разходните документи, които пострадалия представи предявявайки граждански иска.

По тези съображения ви моля да постановите вашата присъда, както и да потвърдите МН „Задържане под стража“.

ГР. ИЩЕЦ С. Д.: Искам от съда правилно решение. За наказанието вие си знаете тези работи и да ми се плати обезщетенията от болниците, плюс допълнително обезщетение.

АДВ. Д.: Уважаема г-жо Председател, съдебни заседатели, срещу

подзащитният ми е повдигнато обвинение за тежко умишлено престъпление, а именно по чл.199 ал.1 т.3 пр.2 и т.4 от НК вр. чл.198 вр. чл.29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ от НК. Престъпление с изключително висока степен на обществена опасност, което задължава, както органите на ДП, така и съда прецизно и акуратно да прецени доказателствата с оглед налагане на едно справедливо наказание при доказано обвинение. Считам обаче, че от събрания по делото доказателствен материал не се доказва по безспорен и категоричен начин. Първо, че е извършено посоченото в ОА престъпление. И второ, че автор на това престъпление е подсъдимия Р. М.. По отношение на това дали са налице безспорни и категорични данни за извършване на престъплението грабеж, прилагане на сила, причиняване на средна телесна повреда и отнемане на вещ представляваща 300 грама алкохол. Считам, че по делото се събраха доказателства единствено само в насока причиняване на средна телесна повреда на пострадалия Д.. Затова обстоятелство към делото има приложена медицинска документация. Има изготвена СМЕ, която безспорно сочи в насока, че на въпросната дата – 08.11.2022 г. е причинена на Д. средна телесна повреда счупване на ръка.

По отношение обаче на втория съществен елемент от съставното престъпление грабеж – отнемане на чужда движима вещ с намерение противозаконно да я присвои, както и преди употребената затова сила за сломяване на съпротивата.

Тези въпросни 300 грама алкохол. Искам да се спря на тях по подробно. При първоначалният разпит на свидетеля Д., който е и пострадал по това дело, същият не споменава абсолютно нищо за въпросните 300 грама алкохол. Тези 300 грама алкохол се появяват в кориците на делото в един доста по-късен етап месец януари, следващата година. За тях обаче не се знае абсолютно нищо конкретно. Нито какъв е бил алкохола. По отношение на това дали са 100, 200, 300 или 500 грама, също няма безспорни доказателства. Най-елементарното. Органите на ДП са могли да разпитат кръчмаря, от който е взет този алкохол с оглед установяване на това обстоятелство. Това не е направено. Прието е, че едни два месеца по-късно дадени показания от страна на Д., че на масата е имало алкохол, който алкохол е бил отнет след като му е счупена ръката са били абсолютно достатъчно за преквалификация на деянието като тази преквалификация влече след себе си много сериозна

наказателна санкция, а именно разликата в наказанието за причиняване на средна телесна повреда и за грабеж по обвинението, което е в момента. Дали тези 300 грама са съществували или не са съществували по делото няма никакви доказателства. Съпругата на пострадалия Д. в първоначалния разпит въобще не е твърдяла, че на масата е имало алкохол. В с.з. същата заяви, че в тяхната къща алкохол не се купува. След това променя, като казва, че веднага след като е била в болницата, аз цитирам по памет, но съм сигурен, че е така, че веднага след като е била в болницата при съпруга си, той е казал на масата имаше алкохол и след това месец и нещо, след това той е казал на полицаите, че е имало алкохол. Считам, че този факт, този елемент на обвинението като цяло е абсолютно недоказан и, че той по-скоро е пришит към делото, защото първоначално делото е образуване за причиняване на средна телесна повреда, той е пришит към делото в един много по-късен етап. Най-вероятно, защото Р., който е общо известен с множеството си осъждания си е позволил да каже, че бил бит от полицейски служители, как така Р. рецидивиста ще каже, че е бит от полицейски служители и от там се появява този алкохол.

По отношение на авторството като цяло основно прокуратурата акцентира на показанията дадени от свидетеля Д., само че показанията на свидетеля Д. са толкова противоречиви и непоследователни, че дори в с.з. той изтъкна един нов факт, едно ново обстоятелство, а именно наличието на стол, с който стол той се е защитил от удара на нападателя. И сега тука искам да се опитам да пресъздам ситуацията според показанията на Д.. Значи влизайки нападателя, надвесвайки се над него с маска казва отчетливо и ясно - Дай парите. Според Д., той, който е лежал на леглото става, взима стола, вдига го пред лице си и удара на нападателя е върху стола, който се разпада. Тогава къде остава заключението на вещото лице, изслушано в днешното з.с., че удара причинил счупване на ръката е бил фронтален, той така се изрази, предпазен удар, т.е. вдигайки ръката, за да предпази главата си. Показанията на този основен свидетел със заключението на вещото лице Ч. в частта относно механизма за причиняване са абсолютно несъвместими.

На следващо място, колко са били ударите. Първоначално ударите са били един след това стават два. А според един от полицейските служители, които е провел полицейска беседа ударите са били три, като последния е бил, според полицейския служител свидетеля С. П., това е на 17 страница от

протокола на 28 септември, след като каза, че човекът се свестил и го ударил втори път в главата и си тръгнал. Значи два пъти. Значи имаме един път удар, изпадане в безсъзнание, след това свестяване, след това пак удар и тогава си тръгва. А за такъв удар самия Д. не говори. И от тука доколко достоверно може да бъде преразказаното от двамата полицейски служители след като те пресъздават неща, които са изцяло в противоречие с казаното от основания свидетел.

По-нататък. Как полицията стига до извода, че извършител на това престъпление е Р. М.. Чрез извършване на разпознаване, което разпознаване обаче изцяло е в разрез с правилата на чл.171 от НПК. Като започнем оттам преди разпознаването не е имало разпит. Този извод го правя на базата на повторното изслушване на Д.. Съдът му зададе въпрос. Разкажете какво стана. И той започна. Отивам и ми показаха една стая. Четири лица. Казаха тука ще влязат. Той никъде не спомена, че има разпит, не му беше зададено, но все пак, ако е имало той е много обстоятелствен. Поне моето впечатление, че от казаното от свидетеля Д. всичко онова, което той е видял, той го е запааметил. По-нататък. Защо лицата всички не са били с маски. Не следвало ли е да бъдат с маски, защото възприятието на този, който прави разпознаванията са за лица с маски, а не за лица с открити лица.

На следващо място в разпита, ако въобще е имало такъв, в кориците на делото има протокол за разпит действително, аз това не го отричам, въпроса кога е правен този протокол и кога е извършено самото действие. В разпита следва да се посочат белезите, по които разпознаващият би разпознал лицето. В това отношение, в този разпит липсват такава конкретизация на такива белези.

На следващо място, авторството на деянието се черпи и от едно изречение в Протокола за привличане - признавам се за виновен. Във връзка с това само ще цитирам решение на Върховния съд, според което в случай на такова изявление, че подсъдимият се признава за виновен е следвало да бъде извършен Протокол за разпит, в който протокол за разпит подсъдимият или обвиняемият да изложи фактическо признание с факти и обстоятелства, подробности затова какво престъпление е извършил. Това нещо е скрепено като задължение в Решение № 55/90 г. на 1-НО, Решение № 796/91 г. във 2-ро НО и изводът е, че изявление на подсъдимият, че се признава за виновен, в

случая за всички обвинения, не може да замести разпита му. Къде? В кой разпит Р. А. М. разказал подробно затова как е влязъл и как е извършил престъплението освен в действието извън ДП, а именно полицейската беседа.

По отношение на полицейската беседа дали следва или не да бъде възприета като годно доказателство, считам че с оглед съдебната практиката полицейската беседа и въобще преразказването от страна на полицейски служители извършили полицейска беседа може да се приеме единствено и само, ако с други събрани по делото безспорни доказателства се установява от фактическа страна пресъздаденото от тях или преразказаното от тях. В случая няма нито едно доказателство нито веществено, нито годно гласно такова, което да сочи, че извършител на това престъпление е Р. М..

От веществените доказателства. Няма никаква връзка нито дактилоскопна следва, нито пък генетична, следа от изследване на кръв или на някакви други косъм или каквото и да било. В представените веществени доказателства – шапка, риза, фланела, също липсват такива. При приобщаване на писмените доказателства, съдът приобщи - 3 броя Протоколи за оглед извършени на 08.11.2022. Е при тия Протоколи за оглед да не се намери едно косъмче, една следа, която да сочи по безспорен начин, че автор на деянието е Р. А. М..

Пак се връщам към преразпита или преразказа на полицейските служители. В разказа на единия от тях има нещо, което е алогично. Какво имам предвид. Той твърди, че обвиняемия Р., а тогава не е бил и обвиняем, не се знае в какво качество е разпитван, заподозрян, обвиняемия Р. подробно е разказал разположението на къщата. Колко стаи. От кой коридор в коя стая се влиза и всичко подробно, което според този полицейски служител е било показателно, че Р. е извършител на деянието. И в същото време като факт по делото е абсолютно категорично установено, че нападателя на 8 ноември, той е влязъл само в една единствена стая и това е била кухнята. В другата стая, която според съпругата на Д. е имало 1500 лв., не е пипнато. Значи какъв е извода. Че извършителя, ако Р., според полицейския служител е обърнал кухнята наопаки, след което е влязъл в другата стая, погледнал е, запаметил е, затворил си е вратата, затворил и другата, и отишъл и разказал на полицейските служители. Тук има кухня. Тук има коридор. Тука има друга стая. Няма логика. Няма логика да влезеш в един дом с цел да извършиш

кражба, да счупиш ръката, да останеш само в кухнята, да не пипнеш нищо друго в цялата къща без да има никакво препятствие за тебе, да извършиш това нещо. Няма такава логика.

После. Изложеното от фактическа страна, което считам, че трябва да се установи за безспорно как е дошъл извършителя и как си отишъл, на какви доказателства почива. С какво доказателство се установи на въпросната дата Р. е отишъл в Х., след което се е върнал. С какво доказателство се установи, че Р. напускайки мястото на престъплението го е извършил с велосипед откраднат от съседа, при положение, че самия Р., твърди, това е негово право, пак казвам, твърди, че той въобще не е карал в живота си велосипед и, че няма велосипед и, че този велосипед въобще несе откри.

Другото алогично. Как и двамата полицейски служители твърдяха, че къщата на Д. се намира на изхода за гр. Х., а свидетелят, който е от гр. Х. - свидетеля Г. Б., твърди, че къщата се намира в обратна посока на Х., посока Г. Д.. За ориентира, ако Х. е на изток, къщата на Д. се намира на запад от селото. Т.е. за да отидеш в Х., така както твърди свидетеля И. Г.ев Г. на стр. 25 – „... трябва да се мине през цялото с. К...“. Това нещо отново е в противоречие с твърдяното от страна на полицейските служители, които твърдят. Полицейският служител Мацов, мисля, че беше твърди, че по асфалтовия път е било около 4 км. до гр. Х., по преките пътеки - 2 км, 2,5 км. Абсолютна неистина. Абсолютна. Това само доказва до каква степ онова, което те преразказват е истина или не е истина.

На следващо място, само като факт го отбелязвам да проведеш полицейска беседа без да си запознат с елементарното нещо дали човека срещу тебе е грамотен. Дали може да чете, да пише. Не сме установили този момент. Да не сте го установили, а го карате да се подпише.

После. Самият начин на изложения в този Протокол полицейската беседа може ли въобще да бъде съвместен с изказа на този човек. Едно изречение, което Р. М. може да преповтори от тази полицейска беседа. Абсолютна несъвместимост.

По отношение на разпознаването. Пак се връщам на него, тъй като той пряко касае авторството на деянието. Р. нито е слаб, нито говори отчетливо, нито очите му са тъмни, въобще никакво сходство с това, което го обяснява Д., да но в момента Р. е един и отговорите са, че той е извършил това

престъпление.

В материалите по делото се съдържат и данни затова какви са били навиците на подсъдимия. Данните са пак от един абсолютно безпристрастен свидетел - собственика на магазин, който твърди, че всеки ден след работа Р. минавал през този магазин, взимал си ракия, взимал си е цигари, чакал е автобуса и се е прибирал.

Считам, че факт е, че на въпросната дата 08.11.2022 г. никой не изследвал къде всъщност е бил Р. М., също е сериозен пропуск в самото разследване. А и най-важното е, ако видите подробно справката за съдимост на Р. с множеството му осъждания без да съм абсолютно сигурен, но повече от 70 % от неговите присъди, всичко е със споразумения, ако не са и 90 %. Това, което го е извършил Р., той го признава без абсолютна никаква пречка за него. В момент аналогичен е случая в гр. Г. Д. с извършена кражба, за която Р. си признава. Това, което е извършил, той казва, аз съм го извършил. Пред вас казва. Дайте ми 20 г., ако аз съм го извършил.

С оглед на всичко това аз, считам че по делото липсват безспорни доказателства насока установяващи първото извършването престъпление грабеж такова каквото е описан в ОА, с оглед на липса на каквито да било доказателства касаещи предмета на отнетата движима вещ.

Второ. По отношение на авторството на деянието. Считам, че по делото няма абсолютно никакви годни и безспорни доказателства в насока, че автор на каквото и да е деяние на 08.11.2022 г. в къщата на Д. е Р. А. М..

По отношение на предявения граждански иск, с оглед на това, че не се доказва авторството на деянието, не се доказва подсъдимият М. да е извършил това престъпление, считам че гражданския иск срещу подсъдимия М. следва да бъде оставен без уважение.

Само искам да цитирам две решения във връзка с полицейските беседи - Решение № 42 по Конституционно дело № 25/2018 г. на 2-ро НО. Решение № 591/2014 г. на 1-во НО, Решение № 26/2018 по Касационно дело № 1011 от същата година.

С оглед на това, уважаема г-жо Председател, съдебни заседатели ви моля да постановите вашият съдебен акт като признаете подсъдимия за невиновен по така повдигнатото му обвинение.

РЕПЛИКА ПРОКУРОРА: По отношение на довода, който беше изложен, че едва по-късно пострадалия Д. е казал за ракията. Моля да имате предвид когато преценявате това възражение да прецените обстоятелството, че г-н Д. когато е бил разпитван е бил с причинена средна телесна повреда със счупена ръка, с нанесен удар в главата. Той е посетил болничното заведение, където му е оказана помощ. Той не е имало време реално, когато е бил разпитван първия път, да направи проверка какво има в дома му. Какво няма. Да премисли при една относително спокойна обстановка какво е било положението преди и какво е било положението след този инцидент, в който те е бил жертва. Ето защо съвсем логично е, че той на по-късен етап да си спомни за това шише ракия.

Второто, което беше изложено е, че има противоречия между показанията на полицейските служители и пострадалия. Аз не съм забелязал такова, но е възможно да има такова противоречие, тъй като източниците са различни, едните са показанията на полицейските служители, които сочат какво са възпрели не от пострадалия, а от обвиняемия и е възможно и напълно логично е да има противоречия в някой отделни дребни детайли, но като цяло няма противоречие. Няма противоречие относно място, начина на извършване на деянието. Обстоятелството, че същият е бил ударен с мотиката. Няма противоречие по това нещо.

Оспорен беше Протокола за разпознаване. Трябвало лицата да бъдат с маски. Няма такова изискване в НПК. Единственото изискване разпознаването да бъде извършено с лица които имат сходна външност, а няма такова изискване същата да бъдат облечени по начина по който е бил облечен извършителя по време на извършване на деянието да бъдат с маски, с качулка, с перука и с каквото да е бил извършителя. Ето защо, не могат да се поставят такива допълнителни изисквания към Протокола за разпознаване и на тази база да се твърди, че същият опорочен.

Отделно от това беше изложено съображението, че не е разпитван разпитания. Напротив, разпитван. Има Протокол за оглед, който е Протокол за разпит, който е на стр. 48 от 04 януари, преди самото разпознаване. Следователно спазено е това изискване от НПК.

По отношение на обясненията на обвиняемия да, цитирано е едно

инцидентно решение на Върховния съд от 90-те години на миналия век, но следва да се има предвид все пак обстоятелството, че обвиняемия сам решава в какъв обем и доколко да даде обяснения. Това си е негово право. Преценил, че толкова ще даде обяснение и толкова е да, но е дал и е признал вината си. Същото го е направил и пред полицейските служители, които не са имали задължението затова дали е грамотен или не е грамотен, те просто пресъздават това което той им е казал. Как е записано и тази полицейска беседа тя не се ползва като доказателство по делото, за да я коментираме нея. Ние коментираме техните свидетелски показания, които са допустими по смисъла на чл.117 от НПК и по тези съображения и цитираната съдебна практика на Върховия съд следва да се има предвид.

С оглед горните съображения за вашия съдебен акт.

ДУПИКА АДВ. Д.: Във връзка с разпознаването. Искам да цитиран Решение № 208 2010 на 2-ро НО, което казва, че при разпита преди разпознаването, ако не са посочени достатъчно индивидуализиращи белези самото разпознаване е опорочено. А по отношение на тълкуването на закона, от страна на прокуратурата не съм съгласен, с него за мен сходни с него по външност означава приблизително във вида, в който лицето, което разпознава е възприел тези лица. Ако имат перуки с перуки. Ако имат маски с маски. Това е моето становище, считам че неправилно прокуратурата тълкува закона.

В ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА ПОДСЪДИМИЯ Р. М.: Като не съм аз как ще взема на другите вината. Аз си бях на работа и полицаите идват и ме прибират. Поддържам казаното от защитника си.

ПОСЛЕДНА ДУМА ПОДСЪДИМИЯ Р. М.: Искам съда да ме признае без виновен.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание за произнасяне на присъда.

СЪДЪТ след съвещание постанови присъдата си в присъствие на страните и обяви срока за изготвяне на мотивите-до 30 дни.

СЪДЪТ като взе предвид, че наказателното производство по делото приключи с присъда, с която подсъдимия Р. А. М. е признат за невинен, намира че определената спрямо него МН „Задържане под стража“ следва да

бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл.309 ал.4 от НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ мярката за неотклонение „Задържане под стража“ взета спрямо подсъдимия Р. А. М., с ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, но може да бъде протестирано с частен протест в 7-дневен срок от днес пред АС – София.

ПОДСЪДИМИЯТ Р. А. М. се освобождава в съдебната зала.

Препис от определението на съда ДА СЕ изпрати за сведение и изпълнение на затвора Бобов дол.

Протоколът се написа в съдебно заседание, което приключи в 13:40 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____